

αγανάκτηση

αγανάκτηση κ. **αγανάχτηση**, **η**, ουσ. [<αρχ. ἀγανάκτησις], η αγανάκτηση. **1.** μεγάλη ψυχική ταραχή, έντονη δυσαρέσκεια, θυμός ή οργή: «αμάν, μωρ' αδερφάκι μου, αγανάκτηση είσαι!», δηλ. μου δημιουργείς μεγάλη ψυχική ταραχή, έντονη δυσαρέσκεια, θυμό ή οργή, γιατί είσαι γκρινιάρης, κουραστικός, γκαφατζής, ενοχλητικός, λεπτολόγος, ασυνεπής, ανένδοτος, πολυλογάς και διάφορα άλλα: «σκέτη αγανάκτηση είσαι, ρε παιδάκι μου, μ' αυτήν την πολυλογία σου!». **2.** οτιδήποτε μας προκαλεί αγανάκτηση: «σήμερα είχε πολλή κίνηση στο δρόμο, σκέτη αγανάκτηση, σου λέω».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας